

Sag T-318/03

Atomic Austria GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

»EF-varemærker — ordmærket ATOMIC BLITZ — indsigelse fra indehaveren af de nationale ordmærker ATOMIC — bevis for fornyelsen af registreringen af det ældre varemærke — omfanget af Harmoniseringskontorets behandling — afvisning af indsigelsen — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«

Rettens dom (Anden Afdeling) af 20. april 2005 . . . . . II - 1322

Sammendrag af dom

1. *EF-varemærker — procedureregler — undersøgelse af de faktiske omstændigheder ex officio — indsigelsessag — prøvelsen begrænset til de påberåbte anbringender — Harmoniseringskontorets bedømmelse af, om de påberåbte faktiske omstændigheder er rigtige, og hvilken beviskraft de fremførte forhold har — rækkevidde — overholdelse af retten til kontradiktion*

(Rådets forordning nr. 40/94, art. 74, stk. 1)

2. *EF-varemærker — procedureregler — undersøgelse af de faktiske omstændigheder ex officio — indsigelsessag — prøvelsen begrænset til de påberåbte anbringender — formkrav for de beviser, der skal godtgøre, at indsigeren har en ældre rettilighed — foreligger ikke (Rådets forordning nr. 40/94, art. 74, stk. 1)*
3. *EF-varemærker — procedureregler — undersøgelse af de faktiske omstændigheder ex officio — indsigelsessag — kontradiktionsprincippet — betydning — grænser (Rådets forordning nr. 40/94, art. 74, stk. 1)*

1. Selv om det navnlig følger af artikel 74, stk. 1, in fine, i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker, at det i sager vedrørende relative registreringshindringer påhviler den part, der med henvisning til et ældre, nationalt varemærke har gjort indsigelse mod registreringen af et EF-varemærke, at bevise eksistensen heraf og i givet fald beskyttelsens omfang, påhviler det derimod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i indsigelsessager at prøve, om betingelserne for anvendelse af en påberåbt registreringshindring er opfyldt. I den forbindelse skal Harmoniseringskontoret bedømme, om de påberåbte faktiske omstændigheder er rigtige, og hvilken beviskraft de forhold har, som parterne har fremført.

midler, som det finder hensigtsmæssige hertil, indhente oplysninger om den nationale lovgivning i den berørte medlemsstat, såfremt sådanne oplysninger er nødvendige for at bedømme betingelserne for anvendelse af den pågældende registreringshindring og navnlig, om de påberåbte faktiske omstændigheder er rigtige, og hvilken beviskraft de fremlagte dokumenter har. Begrænsningen af det faktiske grundlag for den prøvelse, som Harmoniseringskontoret foretager, udelukker imidlertid ikke, at Harmoniseringskontoret ud over de faktiske omstændigheder, der udtrykkelig er anført af parterne i indsigelsessagen, også tager hensyn til velkendte kendsgerninger, dvs. kendsgerninger, som enhver har kendskab til eller kan få kendskab til ved almindeligt tilgængelige kilder. Harmoniseringskontoret kan ligeledes, hvis det finder dette hensigtsmæssigt, opfordre parterne til at redegøre for visse, præcist angivne forhold i national ret. Den berørte part er dog ikke forpligtet til på eget initiativ at fremlægge almene oplysninger om gældende immaterialret i den pågældende medlemsstat.

Det vil efter omstændighederne bl.a. påhvile Harmoniseringskontoret at tage hensyn til den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvori det ældre varemærke, som indsigelsen støttes på, nyder beskyttelse. I dette tilfælde skal Harmoniseringskontoret *ex officio* og med de

Harmoniseringskontorets prøvelse af de faktiske omstændigheder og de frem-

lagte beviser skal i forhold til parterne i indsigelsessagen ske efter kontradiktionsprincippet og under hensyn til en retfærdig sagsbehandling. Såfremt ansøgeren om et EF-varemærke er i tvivl om, hvorvidt de af indsigeren fremlagte dokumenter beviser eksistensen af den påberåbte ældre rettighed, eller om omfanget af denne rettighed, kan han gøre opmærksom herpå under sagsbehandlingen ved Harmoniseringskontoret, der er forpligtet til at foretage en omhyggelig undersøgelse af disse argumenter. Harmoniseringskontoret kan imidlertid ikke undlade at foretage en fuldstændig bedømmelse af de faktiske omstændigheder og de fremlagte dokumenter ved at hævde, at det tilkommer indsigeren på eget initiativ at fremlægge detaljerede oplysninger til støtte for indsigelsen om lovgivningen i den medlemsstat, hvori det ældre varemærke, som indsigelsen støttes på, er beskyttet.

(jf. præmis 33-38)

2. Hverken forordning nr. 40/94 om EF-varemærker eller forordning nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 40/94 foreskriver, hvilke beviser indsigeren skal føre i en indsigelsessag for at godtgøre eksistensen af sin ældre rettighed. Heraf følger, dels at indsigeren frit kan vælge, hvilket bevis han skønner det hensigtsmæssigt at føre for Harmoniseringskontoret til støtte for sin indsigelse, dels at Harmoniserings-

kontoret er forpligtet til at analysere alle fremførte forhold for at afgøre, om de reelt er et bevis for registrering af eller ansøgning om registrering af det ældre varemærke, og det kan ikke uden videre afvise en bestemt bevistype som uantagelig på grund af bevisets form. Dette resultat bekræftes af de forskelle, der er mellem medlemsstaternes administrative praksis. Såfremt det antoges, at Harmoniseringskontoret kunne fastsætte formkrav for de beviser, der skal føres, ville det medføre, at parterne i visse tilfælde ikke ville kunne føre sådanne beviser.

(jf. præmis 39-41)

3. Selv om kontradiktionsprincippet i en indsigelsessag vedrørende registreringen af et EF-varemærke kræver, at den anden part i indsigelsessagen er i stand til at gøre sig bekendt med de beviser, som indsigeren har fremlagt, på sagsbehandlingssproget, kan det dog ikke fortolkes således, at disse beviser alene skal give parten mulighed for at kontrollere, at de ældre varemærker består, uden at parten skal søge bistand fra en advokat eller udnytte alment tilgængelige informationskilder, som ikke er en del af de fremlagte beviser.

(jf. præmis 51)